R3231 (page 330)

வேறுபட்ட வலிமைமிக்க கதாபாத்திரங்கள்
STRONG CHARACTERS IN CONTRAST

1 சாமுவேல் 18:5-16

"தேவன் நமக்கு அடைக்கலமும் பெலனும், ஆபத்துக்காலத்தில் அநுகூலமான துணையுமானவர்." - சங்கீதம் 46:1

சவுல் மற்றும் தாவீதாகிய இருமனுஷருமே பலமான கதாபாத்திரங்களாவார்கள்; ஆனால் இவர்களில் சவுல் தெய்வீக வார்த்தைகளையும், ஆலோசனைகளையும் அலட்சியம்பண்ணி, தன் சொந்தக்காரியங்களைத் தானாகவே நிர்வகிக்க முற்பட்டார்; ஆனால் தாவீதோ கர்த்தரையும், அவரது வழிநடத்துதல்களையும் ஏற்றுக் கொண்டவராகவும், விசுவாசத்தினால் கர்த்தரைப் பின்பற்ற நாடினவராகவும் காணப்பட்டார். இப்படியாக நடந்துகொண்டதன் விளைவினை இருவர் விஷயத்திலும் காணலாம்: சவுல் அவமானத்திற்குரிய முடிவிற்கு வந்தார். தாவீது செழித்தோங்கினார்; மேலும் அவர் வாழ்ந்த காலங்களில் மிகவும் அப்பாற்பட்ட உறுதியான குணலட்சணத்தையும், ஞானத்தையும் வெளிப்படுத்தினார். இது விஷயத்தில் தாவீதினுடைய விவேகமும், கர்த்தருக்கு அவர் கொண்டிருந்த கீழ்ப்படிதலும், இவரை வருடக்கணக்காக இஸ்ரயேலின் சிங்காசனத்திலிருந்து விலக்கிவைத்தது என்பதையும், வருடக்கணக்கான பிரச்சனைகளையும், இழப்புகளையும், அலைச்சல்களையும் கொண்டுவந்தது என்பதையும் நாம் மறந்துவிடக்கூடாது; ஒருவேளை உலக வழிமுறைகளைப் பின்பற்றியிருந்திருப்பாரானால், வெளிப்புறத்திலாகிலும் மாபெரும் செல்வ செழிப்பிற்கு நேராய் வழிநடத்தப்பட்டிருப்பார் என்பதையும் நாம் மறந்து விடக்கூடாது. இஸ்ரயேல் தேசம் என்பது, தம்முடைய தெரிந்துகொள்ளப்பட்ட விசேஷித்த ஜனங்களாக தேவனால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டவர்கள் ஆவார்கள் என்பதையும், அவர்களை அவரே கையாளுவார் என்பதையும், அவர்கள் காரியங்களை அவரே மேற்பார்வையிடுவார் என்பதையும், அவர்களை ஆளுபவர்கள் யாராக இருக்க வேண்டும் என்பதை அவரே தீர்மானிப்பார் என்பதையும் நாம் நினைவில்கொள்ள வேண்டும். அதேசமயம் யூத யுகத்திற்கும், இதன் தெய்வீக ஏற்பாடுகள், ஒழுங்குமுறைகளுக்கும் மற்றும் இந்தக் கிறிஸ்தவ அல்லது சுவிசேஷயுகத்திற்கும், இதன் வேறுபட்ட ஒழுங்குமுறைகளுக்கும், இதன் அன்பின் பிரமாணத்திற்கும், மாம்ச போராயுதங்களுக்குப் பதிலாக உள்ள இதன் ஆவிக்குரிய போராயுதங்களுக்கும், பொறுமையுடன்கூடிய சகிப்புத்தன்மைக்கும் இடையில் மாபெரும் வித்தியாசம் இருப்பதை நாம் மறந்துவிடக்கூடாது. தாவீது மற்றும் யூத யுகத்தின்போதான உண்மையுள்ளவர்களின் வழிமுறைகளை, கிறிஸ்துவினுடைய சரீரமாகிய சபைக்கு மாதிரியாகக் கருதுபவர்கள், இது விஷயத்தில் தெய்வீக வார்த்தைகளை முற்றிலுமாகத் தவறாய்ப் புரிந்து கொண்டிருக்கின்றனர். தாவீதினுடைய யுத்தங்களும், வெற்றிகளும், சங்காரங்களும், கிறிஸ்துவாகிய - தலை மற்றும் சரீரமாகிய - பிரியமான நிஜமான தாவீதின் ஆவிக்குரிய யுத்தங்களையும், வெற்றிகளையும் சித்தரிக்கும் நிழல்களாய்க் காணப்படுகின்றன.

சவுல் வீட்டாரிடமிருந்து இராஜ்யபாரமானது எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டு, இவரைவிட நம்பிக்கைக்குப் பாத்திரமான, இன்னுமாகக் கர்த்தருக்கு அதிகம் உண்மையுள்ள

அயலானுக்குக் கொடுக்கப்படும் என்று கர்த்தர் சாமுயேல் தீர்க்கத்தரிசி மூலம் ஏற்கெனவே சவுலுக்குத் தெரிவித்திருந்தபோதிலும், ஒரு குறிப்பிட்ட காலப்பகுதிவரையிலும், இராஜ்யம் சவுலின் கரங்களில் காணப்படும் என்ற புரிந்துகொள்ளுதல் சவுலுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருந்தது. ஆகையால் முதன்மை நிலைக்கு யார் வரப்போகின்றார் என்றும், இறுதியில் தனக்குப் பின் அரியணைக்கு யார் வரப்போகின்றார் என்றும் சவுல் கண்காணித்துக்கொண்டிருந்தார் என நாம் அனுமானிக்கலாம்; இந்த ஸ்தானத்திற்குத் தாவீது ஏற்கெனவே அபிஷேகிக்கப்பட்டிருக்கின்றார் என்பதை சவுல் அறிந்திருப்பார் என்று நாம் எண்ணமுடியாது; ஏனெனில் தாவீது அபிஷேகிக்கப்பட்ட காரியமானது இரகசியமாய் வைக்கப்பட்டிருந்தது.

தாவீதின் வீரத்தினைச் சவுல் மதித்தாலும், தாவீதின் வீரமான நடத்தையானது ஜனங்களின் பார்வையில் இவருக்குப் பெற்றுத்தந்த முதன்மை நிலையின் நிமித்தம், சவுல் பொறாமைகொண்டவரானார். தன்னைக்குறித்துப் பெருமையாய்ப் பேசப்படுவதைக்காட்டிலும், தாவீது மகிமையான வார்த்தைகளினால் பாராட்டி பாடப்பட்டதைச் சவுல் கேட்டபோது, அந்தப் பொறாமை உதித்தது. பொறாமை எப்போதுமே பொல்லாத ஒரு பண்பாகும் இது கர்த்தருடைய ஆவியின், பரிசுத்த ஆவியின் பாகமாய் இராமல், மாறாக தீய ஆவியின் பலமான ஒரு பகுதியாக இருக்கின்றது. பகைமை, மனஎரிச்சல், துர்க்குணம், சண்டைகள், மாம்சம் மற்றும் பிசாசின் கிரியைகள் அனைத்தும் பொறாமையுடன் மிகவும் தொடர்புடையதாகக் காணப்படுகின்றது மற்றும் பெரும்பாலும் இதினின்றே உதிக்கின்றதாகவும் காணப்படுகின்றது. சவுல் தனது மனதில் எழும்பின மனஎரிச்சலான எண்ணங்களை எதிர்த்திருக்க வேண்டும்; சவுல் தனது இயல்புகளுக்கு மேலாக தனது மனம் எழவும், தனது இளைய தளபதி பாராட்டப்படுகிறதின் நிமித்தம் மிக இருதயப்பூர்வமாகவும், மிக உண்மையாகவும் களிகூரவும் தனது மனதினை அனுமதித்திருக்க வேண்டும். இராஜ்யபாரத்தினை தான் இழந்துபோவது குறித்த கர்த்தருடைய வார்த்தைகளைச் சவுல் ஞாபகம்கொண்டிருந்த காரியம்தான், அதுமுதல் சவுல் தாவீதைப் பொறாமையோடு பார்க்கப்பண்ணினது என்பதில் ஐயமில்லை.

ஒவ்வொரு கிறிஸ்தவனையும் தாக்கும் மாபெரும் சத்துருக்களில் ஒன்று பொறாமையாகும். அதைக் கண்டமாத்திரத்திலேயே, அது தேவனுடைய மற்றும் மனுஷனுடைய மற்றும் ஒவ்வொரு நல்ல கொள்கையினுடைய சத்துருவென வெட்டிவீழ்த்தப்பட வேண்டும்; மேலும் பொறாமையினுடைய குடிபுகுதலானது ஒரு கணப்பொழுதிற்காகிலும் இருதயத்தினை அசுசிப்படுத்தியிருக்குமாயின், பரிசுத்தத்தின் ஆவியும், அன்பும் சுத்திகரிப்பைப் பண்ணத்தக்கதாக உதவிக்கு அழைக்கப்பட வேண்டும். பொறாமை என்பது கொடிதான அரக்கன் மாத்திரமல்லாமல், அதன் விஷப்பற்கள் மற்றவர்களுக்கு வலியையும், பிரச்சனையையும் நிச்சயமாய்க் கொண்டுவருவதோடு மாத்திரமல்லாமல், பொறாமையினைத் தங்களில் குடியமர்த்தியுள்ளவர்கள்மீது இடுக்கண்ணையும், இறுதியில் அழிவையும் கொண்டுவந்துவிடும். பொறாமையானது ... சிந்தனை வடிவிலுள்ள பாவமாகும்; சிந்தனை வடிவில் பொல்லாப்பானதாகும்; மேலும் கிரியை வடிவில் பாவத்திற்கும், பொல்லாப்பிற்கும் நேராக விரைவாய் வழிநடத்திடுவதற்கு மிகவும் ஏதுவான ஒன்றாகும்; இதன் விளைவு மனுஷர் தீட்டுப்படுவதாகும். ஒருமுறை மனமானது பொறாமையினால் விஷமாக்கப்படுமானால், அதினின்று முற்றிலுமாக சுத்திகரிக்கப்படுவதற்கு மிகுந்த சிரமமுண்டு; அது மிகவும் விரைவாக அதைச் சுற்றியுள்ள அனைத்தையும், அதன் நிறத்திற்கும், இயல்பிற்கும் மாற்றிக்கொண்டு வந்துவிடும். இந்தப் பாவம் முழுமையடையுமானால், வளருவதற்கு அனுமதிக்கப்படுமானால், வீழ்த்தப்படவில்லையானால், ஜெயங்கொள்ளப்படவில்லையானால், இது

மரணத்தைக்கொண்டு வந்துவிடும். கர்த்தருடைய பின்னடியார்கள் அனைவரும் இந்தப் பாவத்திற்கு எதிராய் விழிப்போடு காணப்பட வேண்டும்; மேலும் எந்த ஒரு ஸ்தானத்திலாகிலும், அவரது வேலைக்காரர்களாக அல்லது வாய்க்கருவிகளாகக் காணப்படும் மகா கனத்தினைப் பெற்றிருப்பவர்களே, இதற்கு அதிகம் விழிப்போடு காணப்பட வேண்டும். ஒருவேளை தாவீதும், சவுலும் இத்தகைய உயர்ந்த ஸ்தானங்களில் காணப்பட்டிருந்திருக்க மாட்டார்களானால், இவர்களுக்கிடையே பொறாமையும், போட்டியும், பகைமையும் உருவாகுவதற்கு வாய்ப்புகளே இருந்திருக்காது.

பொறாமைகொண்ட சவுல், ஒரு பொல்லாத ஆவியினால், **[R3231 : page 331]** ஒரு தீய பண்பினால் கலங்கடிக்கப்பட்டார் என்று (10-ஆம் வசனத்தில்) வாசிக்கையில், நாம் ஆச்சரியமடைகிறதில்லை. பொல்லாத ஆவி எனும் வார்த்தையினை, விழுந்துபோன ஆவி ஒன்று, பிசாசு ஒன்று அவரைக் கலங்கப்பண்ணினது என்று அர்த்தம் கொடுப்பதாக நாம் புரிந்துகொள்ள வேண்டும். அன்பு, பொறுமை, சந்தோஷம் மற்றும் சமாதானம் என்பவை பரிசுத்த ஆவியின் அம்சங்களாக, அதாவது தேவனுடைய பண்புகளாக இருப்பதுபோல, பகைமை மற்றும் பொறாமையின் ஆவி என்பது, தேவனால் வரவிடப்பட்ட பொல்லாத ஆவியாக அல்லது பண்பாகக் காணப்படுகின்றது என்று நாம் நிச்சயமாய் அறிவோம்; தேவனால் வரவிடப்பட்டது என்கிறபோது, அது தேவனுக்கு எதிரான, தேவனுக்குத் தொலைவான ஒன்று என்று நாம் நிச்சயமாய் அறிவோம். சவுலை ஆட்கொண்டுள்ள இத்தகைய பொல்லாத ஆவியானது, தேவனுக்குத் தூரமான அல்லது அவரால் அங்கீகரிக்கப்பட முடியாத ஆவியாய்க் காணப்பட்டது என்பதை நாம் அடையாளங்கண்டு கொள்ளலாம்; இன்னுமாகச் சவுல் இஸ்ரயேலின் அரியணையில் தேவனால் அபிஷேகிக்கப்பட்ட பிரதிநிதியாகக்காணப்பட்டபடியால், தெய்வீக அனுமதி இல்லாமல் பொல்லாத ஆவியானது சவுலின்மீது கட்டுப்பாட்டினை அடைந்திருக்கமுடியாது என்றும்கூட நாம் அனுமானித்துக்கொள்ளலாம். பூர்வகாலத்தில் தேவ மனுஷர்கள் பரிசுத்த ஆவியினால் ஏவப்பட்டு தெய்வீகத் தீர்ப்புகளை எடுத்துக்கூறுவது மற்றும் எழுதுவதுபோலவே, சில மனுஷர்கள் மாறுபாடானவைகளைப் பேசுவதற்கும், எழுதுவதற்கும் பொல்லாத ஆவியினால் முற்காலங்களில் ஏவப்பட்டுள்ளனர், இன்றும் சிலசமயம் ஏவப்படுகின்றனர். இதுவே 1 சாமுயேல் 18:10-ஆம் வசனத்தில் தீர்க்கத்தரிசனம் சொன்னான் என்று இடம்பெறும் வார்த்தையின் அர்த்தமாகும். சவுல் தனது கைகளில் ஈட்டியைப் பெற்றிருந்தபோது, ஞானமற்ற காரியங்களை, தகாத காரியங்களை மதியீனமாய்ப் பேசிக்கொண்டிருந்தார். சவுலினுடைய மனச்சோர்வினை அகற்றும் நோக்கத்திற்காக, ஒரு நண்பனாக, கூட்டாளியாக சுரமண்டலத்தை இசைத்துக் கொண்டிருந்த, அவரது உண்மையும், தாழ்மையுமான (தாவீதுக்கு) இளைய தளபதிக்குத் தீங்குபண்ண, சவுல்மேல் வந்தமர்ந்த பொல்லாத ஆவி, **[R3232 : page 331]** அவரது ஈட்டியினை எய்துவிட ஏவிற்று. 11-ஆம் வசனத்தில் (ஆங்கிலத்தில்) இடம்பெறும் ஊயளவ எனும் வார்த்தையானது Cast என்கிற வார்த்தையைவிட மிகவும் அழுத்தம்கொடுக்கும் வார்த்தையாகக் காணப்படுகின்றது; சவுல் உண்மையில் ஈட்டியை எறிந்தார். (1 சாமுயேல் 19:10)

தாவீது அஞ்சாதவராகவும், பயமற்றவராகவும் காணப்பட்டார்; சவுல் மனச்சோர்வினுடைய தாக்கத்தின்கீழ்க் காணப்பட்டிருந்தபோதிலும், இவருக்கு முன்பு மறுபடியும் மறுபடியுமாகப் போய் நின்றவராகத் தாவீது காணப்பட்டார். சவுலுக்குத் தப்பி விலகிச் செல்வது என்பது ஏற்ற காரியம் என்றும், கடமை என்றும் தாவீது உணர்ந்தவராகக் காணப்பட்டபோதிலும், அவர் பயந்ததாக எங்குமே குறிப்பிடப்படவில்லை; இன்னுமாகத் தன்னைப் பாதுகாப்பதில் தேவனுடைய வல்லமை செயல்பட்டது பற்றின ஞாபகம்

அவருக்குத் தொடர்ந்து காணப்பட்டது என்பதாகத் தெரிகின்றது; இன்னுமாக ஏற்றகாலத்தில் இராஜாவாகும்படிக்குத் தேவன் தன்னை ஏற்கெனவே அபிஷேகித்துள்ளார் எனும் உண்மையும் அவரது ஞாபகத்தில் காணப்பட்டது. இத்தகைய விசுவாசமும், திடமனதும், நிஜமான தாவீதின் அங்கத்தினர்கள் அனைவருக்கும் நல்லதொரு படிப்பினையைச் சுட்டிக்காட்டுகின்றது. எதுவுமே நம்மை எந்த விதத்திலும் பாதிப்பிற்குள்ளாக்குவதில்லை. சில காரியங்கள், நமது மாம்சத்தின் நலன்களிலோ அல்லது சௌகரியங்களிலோ அல்லது வாழ்க்கையின் போக்கையோ குறுக்கிடலாம்; எனினும் நாம் மாம்சத்தில் இல்லாமல் ஆவியில் காணப்படுகின்றோம் என்பதையும், புதுச்சிருஷ்டிகளாகிய நமக்குத் தேவன் இராஜ்யத்தை வாக்களித்துள்ளார் என்பதையும் நினைவுகூருகையில், வெளியிலிருந்து வரும் எந்தச் செல்வாக்குகளும் நமது உண்மையான நலன்களையோ, நமது ஆவிக்குரிய நலன்களையோ குறுக்கிட முடியாது என்றும், தம்முடைய உண்மையுள்ளவர்களுக்குக் கர்த்தர் வாக்களித்துள்ள இராஜ்யத்தின் மகிமைகளை நாம் அடைவதைத் தடைபண்ணிட முடியாது என்றும் நம்மால் உணர்ந்துகொள்ள முடியும். கர்த்தர்மீதான நம்பிக்கையினையும், அவருக்கு நாம் கொண்டிருக்கும் உண்மையினையும் நாம் இழக்கும் காரியம் மட்டுமே, நம்மை அவரிடமிருந்தும், அவரது வாக்குத்தத்தங்களிலிருந்தும் பிரிக்க முடியும்.

தாவீதின்மீதான சவுலின் பொறாமையோடுகூட, அவரைக்குறித்த பயமும் சவுலுக்கு இருந்தது. தாவீதுமீது தனக்கு இருக்கும் பகைமையினையும், எதிர்ப்பினையும் தான் பகிரங்கமாய் வெளிப்படுத்தியிருந்தபோதிலும், சிங்கத்தைத் தாக்கின பயமற்ற அந்த இளைஞனாகிய தாவீது, தன்னை விட்டுவைப்பாரா என்று சவுல் சந்தேகத்திற்கிடமின்றி அநேகந்தரம் சிந்தித்துப் பார்த்திருக்க வேண்டும். கர்த்தர் தாவீதோடுகூட இருக்கின்றார், ஆனால் தன்னோடு இல்லை என்று சவுல் உணர்ந்துகொண்டார். தாவீது அரண்மனையில் காணப்படுவது சவுலுக்கு வெறுப்பாய் இருந்தது; மேலும், தாவீது தவிர்க்கப்பட முடியாதவரானபடியால், இராஜ்யபாரத்தினுடைய நலனுக்கடுத்த காரியங்களில் பல்வேறு பொறுப்புகளிலும், சேனைகளிலும் பணியமர்த்தப்பட்டார்; அதுவும் தாவீது முன்யோசனையில்லாமல் எதையேனும் செய்வாரானால், அதை வைத்து ஜனங்களின் கோபத்தை அவருக்கு எதிராகத் திசைத்திருப்பிவிடலாம் என்ற எதிர்பார்ப்பிலும், ஏதேனும் தாக்குதலில் தாவீது காயமடைவார் அல்லது கொல்லப்படுவார் என்ற எதிர்பார்ப்பிலும், தாவீது இப்படிச் சவுலினால் பணியமர்த்தப்பட்டார். ஆனால் அப்போஸ்தலன் விவரித்துள்ளதுபோன்று கர்த்தருடைய ஆவி என்பது தெளிந்த புத்தியுள்ள மனதின் ஆவியாக காணப்படுகின்றது; மேலும் தாவீது எந்த அளவுக்குக் கர்த்தரை விசுவாசித்து, அந்த விசுவாசத்தினால் வழிகாட்டப்பட்டாரோ, அந்த அளவுக்குத் தனது காரியத்தினைப் புத்தியோடு செயலாற்ற முடிந்தவராகவும், ஜனங்களுடைய அங்கீகரிப்பை வெல்ல முடிந்தவராகவும், சவுலை பயமடையச் செய்தவராகவும், மலைக்கப் பண்ணினவராகவும் தாவீதினால் காணப்பட முடிந்தது.

இப்பாடமானது கர்த்தருடைய அர்ப்பணிக்கப்பட்ட ஜனங்களுக்கும், தற்காலத்திலுள்ள உலகத்திற்கும் இடையிலுள்ள உறவினை ஓரளவுக்குச் சித்தரிக்கின்றதாய் இருக்கின்றது. உலகப்பிரகாரமானவர்கள் அதிகாரத்தை உடையவர்களாகவும், செல்வாக்குப் பெற்றவர்களாகவும் இருக்கின்றனர், எனினும் தங்கள் மீது தெய்வீகத் தயவு இல்லை எனும் உண்மையினை உணர்ந்தவர்களாகவே காணப்படுகின்றனர்; இன்னுமாகத் திவ்விய ஏற்பாட்டில் ஒரு யுக மாற்றம் சம்பவிக்கப்போகின்றது என்றும், சபையின் லவோதிக்கேயா பாகம் கர்த்தருடைய வாயாக இருப்பது நிறுத்தப்படும் மற்றும் வாயினின்று வாந்திப்பண்ணிப்போடப்படும் என்றும்,

உலகத்தின்படி கல்விமான்களாக அல்லது பிரபுக்களாக அல்லது வல்லவர்களாக இராத உண்மையுள்ள சிறுமந்தையினர் இராஜ்யத்தை அதிகமான வல்லமையிலும், மகிமையிலும் சுதந்தரித்துக்கொள்வார்கள் என்றுமுள்ள உண்மைகளை உணர்ந்தவர்களாகவே காணப்படுகின்றனர். எனினும் தங்கள் நடுவே அந்த அபிஷேகிக்கப்பட்ட வகுப்பார் காணப்படுகின்றனர் என்றும், அன்றாடம் அவர்கள் தங்கள் மத்தியில்தான் புழங்கிக்கொண்டிருக்கின்றனர் என்றும் இந்த உலகப்பிரகாரமானவர்கள் உண்மையில் அறிந்துகொள்வதில்லை; எனினும் தங்களைக்காட்டிலும் அதிகமாய்க் கர்த்தருடைய ஆவியைப் பெற்றிருப்பவர்கள்மீது, இதினிமித்தம் பொறாமை கொள்கின்றனர்; மேலும் தங்களிடத்தில் இருப்பவைகளைவிட பரிசுத்தமாய்க் காணப்படுபவைகளை, மேம்பட்டவைகளை மற்றும் சிறப்பானவைகளைக் காண்கையில் அவைகளை வெறுக்கின்றனர். சிலசமயங்களில் இவர்களது பொறாமையானது கிட்டத்தட்ட கொலை பாதகத்திற்கு நேராகவே வழிநடத்திவிடுகின்றது; தாவீது வகுப்பார் கர்த்தரோடு நெருக்கமான உறவினை வைத்திருப்பதின் காரணமாகவும், இவ்வகுப்பாருடைய இருதயங்களிலும், ஜீவியங்களிலும் அவரது ஆசீர்வாதம் வெளிப்படுகிறதின் காரணமாகவும், இவ்வகுப்பாரைக் கண்டு இவர்கள் அஞ்சுகின்றனர் மற்றும் பகைக்கின்றனர். நமது கர்த்தர் இந்த யுகத்திற்கு நிழலாய்க் காணப்பட்ட யூத யுகத்தினுடைய இறுதியில், இத்தகைய ஓர் இருதய நிலைமை காணப்பட்டது எனச் சுட்டிக்காண்பித்துள்ளார். அக்காலத்திலுள்ள மதசம்பந்தமான ஜனங்களைக்குறித்து அவர்: இருளானது ஒளியைப் பகைக்கின்றது; பொல்லாங்கு செய்கிற எவனும் ஒளியைப் பகைக்கிறான், தன் கிரியைகள் கண்டிக்கப்படாதபடிக்கு, ஒளியினிடத்தில் வராதிருக்கிறான். சத்தியத்தின்படி செய்கிறவனோ, தன் கிரியைகள் தேவனுக்குள்ளாய்ச் செய்யப்படுகிறதென்று வெளியாகும்படிக்கு, ஒளியினிடத்தில் வருகிறான் என்றார் (யோவான் 3:20-21). இப்படியாகச் சவுல் மற்றும் தாவீதிற்கு இடையேயும், கர்த்தருடைய முதலாம் வருகையின்போது இருளை விரும்பினவர்கள் மற்றும் ஒளியை விரும்பினவர்களுக்கு இடையேயும் பிரிவினை காணப்பட்டது. அதுபோலவே இன்று ஒளியையும், சத்தியத்தையும் சிநேகித்து, பரிசுத்த ஆவியினால் வழிநடத்தப் படுகிறவர்களுக்கும், வேறே மனநிலையினை உடையவர்களுக்கும் இடையே ஒரு பிரிவினை துரிதமாக நடைபெற்றுக்கொண்டு வருகின்றது.

கர்த்தருடைய உண்மையுள்ளவர்களை ஆறுதல்படுத்தும் மற்றும் ஆதரிக்கும் வார்த்தைகளாக, நம்முடைய ஆதார வசனமானது மனதில் நிறுத்தப்பட வேண்டும். இது தேவனிடத்தில் அன்புகூருகிறவர்களுக்குச் சகலமும் நன்மைக்கு ஏதுவாக நடக்கிறதென்று அறிந்திருக்கிறோம் என்று புதிய ஏற்பாட்டில் இடம்பெறும் அப்போஸ்தலனுடைய வார்த்தைகளுக்கு முழுவதும் இசைவாகவே உள்ளது.